

קובמו גדעוו

גדעון קוכמן

כה אייר תש"ח
3 ביוני 1948

י כסלו תר"צ
12 בדצמבר 1929

מרכז מידע פלמ"ח

קובמן, גדעון (קיכלה)

בן מרים וקלמן, נולד ביום י' בכסלו תר"ץ (12.12.1929) בתל-אביב. בשנת 1943 סיים את בית-הספר היסודי "השחר" בתל-אביב ולמד שנה נוספת בבית-הספר המקצועי "שבח". בשנת 1941 הצטרף ל"נוער העובד". אחר-כך עבד כשוליה בבית-החרושת "סדן" בעבודות-מתכת. בערבים השתלם בבית-הספר המקצועי על שם מכס פיין. היה ממייסדי גרעין ההכשרה "הגיבורים" בחולתה. תחילה נמנה עם קבוצת "אלומות" ויצא ליסד גרעין עצמאי. היה מסור לרעיון הקבוצה וער לבעיותיה. הוא הצטרף להכשרה מגויסת ביגור ונטל חלק בכל פעולות המאבק בסביבה.

עם תחילת מלחמת-העצמאות עבר לשירות מלא ולחם בשורות חטיבת "יפתח" והשתתף בקרבות בחיפה, ראש פינה, מלכיה, צפת ובכל הקרבות בסביבתה. בקרב על חיפה נשא על גבו חבר פצוע למרחק קילומטרים, וכך הצילו. היה בעל מרץ ויוזמה, אמיץ-רוח ומילא תפקידים חשובים וקשים. רודף שלום ועוזר לזולתו. הצטיין בפעולות קרביות ועודד את חבריו. להוריו אמר: "אני הגדעון היחידי ואילו היו לכם עשרה בנים, כולם היו הולכים". לפני צאתו לדרכו האחרונה טען לפני הוריו: "עלי לפתוח את הדרך לירושלים הנצורה, כדי שאחי - הנמצא שם - יוכל לבוא אלינו לחופשה". "היום הזה אינו משנה דבר", כתב ביום הולדתו הי"ח, "רק המעשים הם המשנים..." ביום כ"ה באייר תשי"ח (3.6.1948) נפל בראשון לציון בנפול פצצה על מכונית שישב בה עם חברתו טילה ז"ל. "הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו". כשנשק-המגן בדיהם, הם ניסו לירות ברוביהם במטוס שהפציץ אוכלוסייה שקטה. נקבר בראשון לציון.

בחבורת "לזכר חברים שנפלו", שהוציאה קבוצת "זרדה-הגיבורים", הוקדשו דפים לזכרו.

ביום ז' בתמוז תשי"י (22.6.1950) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בנחלת יצחק.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי "זיכור", שנערך ע"י משרד הביטחון)

מרכז מידע פלמ"ח

אהרון מרקוזון, גדעון ק, אהרון ר, יהודה שם-טוב, טיבי

מרכז מידע פלמ"ח

ביגור עם סטן - נובמבר 1947

קוכמן גדעון "קיכלה" ז"ל

בן קלמן ומרים. נולד ב-12 בדצמבר 1929 בתל-אביב. גמר את בית הספר העממי "השחר" בתל-אביב ב-1943 ולמד שנה נוספת בבית-הספר המקצועי "שבח". אחר-כך עבד כשוליה בבית-החרושת "סדן" בעבודות מתכת. בערבים השתלם בבית-הספר המקצועי על שם מכס פיין. חבר ב"הנוער העובד" מ-1941.

בתחילת 1947 יצא להכשרה מגוייסת בחולתא יחד עם חברי קבוצתו "אלומות" מסניף "הנוער העובד" בתל-אביב. באותו זמן הגיעו לחולתא קבוצות נוספות של תנועות נוער וחברות נוער ושם התבלט גדעון בפעילותו הנמרצת לגיבוש כל הקבוצות לגרעין התיישבות עצמאי בשם "הגוברים". לאחר התגבשות "הגוברים" עברה ההכשרה ליגור ושם גם הפכה באופן פורמלי ליחידת פלמ"ח. במסגרת זו השתתף עם חבריו בכמה פעולות מטעם ה"הגנה" במרחב יגור וחיפה. עם פרוץ מלחמת השחרור השתתף עם חבריו בקרבות שניהל "גדוד העמק" בראש פינה, מלכיה, צפת וזרעין ובקרבות נוספים באזור העמק והגליל. בקרב על זרעין נשא על גבו חבר פצוע למרחק קילומטרים ובכך הצילו.

בעל מרץ ויזמה, אמיץ רוח. מילא תפקידים חשובים וקשים. מסור לרעיון הקבוצה וער לבעיותיה. רודף שלום ועוזר לזולתו. הצטיין בפעולות קרביות ועודד את חבריו. להוריו אמר: "אני הגדעון" היחידי ואילו היו לכם עשרה בנים, כולם היו הולכים". לפני צאתו לדרכו האחרונה טען לפני הוריו: "עלי לפתוח את הדרך לירושלים הנצורה, כדי שאחי הנמצא שם יוכל לבוא אלינו לחופשה". "היום הזה אינו משנה דבר", כתב ביום הולדתו הי"ח "רק המעשים הם המשנים..." ביום כ"ה באייר תש"ח (3.6.1948) נפל בראשון לציון בנפול פצצה על הגיפ בו ישב יחד עם עוד ארבעה פלמ"חאים, ביניהם גם חברתו אילה גלבע ז"ל. "הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו", כשנשק מגן בידיהם, ניסו לירות מרוביהם באוירון המפציץ אוכלוסיה שקטה. נקבר בראשון לציון. ב-22.6.1950 הועבר לנחלת יצחק. בחוברת "לזכר חברים שנפלו", שהוציאה קבוצת "דרדרה הגוברים", הוקדשו דפים לזכרו.

מרכז מידע פלמ"ח

לחיצת יד לפני היציאה לקרב

שורת הנופלים

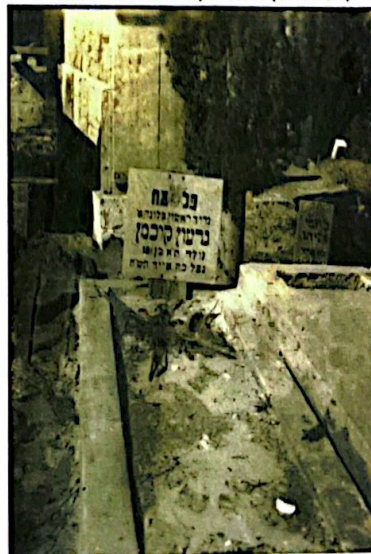
בן 19 בנופלו

טוראי קוכמן גדעון "קילה" ז"ל

בן מרים וקלמן

נולד בתל אביב
ב' בכסלו תר"צ, 12/12/1929
נפל בעת מילוי תפקידו בהפצצה אווירית
בכ"ה באייר תש"ח, 3/6/1948
במלחמת העצמאות
בשרותו בפלמ"ח, בחטיבת יפתח
הגדוד הראשון
מקום נפילה: ראשון לציון
באזור מרכז הארץ

נקבר בגבעתיים - נחלת יצחק

גדעון ואילה חברתו, בחייהם ובמותם לא נפרדו

שנה טובה

עצמון טזח טאה
 אפארב
 טנת טאקט עזן אונצן.
 וחתטלות טאסאנא.
 בימיות
 טאה

מכתב מההורים

מוצ"ש 15 למאי (ו' אייר תש"ח)

לבננו היקר גדעון,
אני כותב לך את המכתב אחרי הכרזת המדינה שלנו. סוף סוף קבלנו אחרי קרוב לאלפיים שנה שאנחנו קווינו לזה ושאנחנו סבלנו במשך דורות רבות, ועכשיו תודות לכם ומה שאתם הלכתם עם הרעיון לגאול את הארץ ואתם הבנתם שאין לנו ברירה אחרת והקרבנות שנפלו לא קרבנות חנם, הם ירשמו בהיסטוריה כגיבורים. גיבורי האומה, ואף על פי שמפריעים עוד לנו. היום באו אווירונים והם הפציצו באיזה מקומות אבל זה לא יועיל להם אנחנו נקים את המדינה.

עכשיו לעיקר עניינינו. אנחנו קבלנו על ידי אילה מכתב וגם דרישת שלום ממך מאילה שהיא מסרה ממך. היא הייתה בבית אצלנו ואנחנו מודים לה מקרב לב שהיא טרחה ובאה אצלנו עם המכתב ותמסור לה בשמנו תודה רבה. היא גם הביאה ספר ובשביל האימא סוכר. אנחנו פשוט שמקבלים מכתב אז אין גבול לשמחתנו מפני שאנחנו חושבים שאתם תמיד נמצאים במערכה ובכל רגע אנחנו חושבים מכם, ותשתדל לשלח כל יום מכתב. מיכאל כתב לנו מכתב שהלך שבוע ואחד 3 שבועות, ואילה קראה את המכתבים והיא תמסור לך מה שהוא כתב. עכשיו שתקבל את המכתב תיכף תענה ותכתוב אם אתה צריך כסף. ובראש פנה אתה יכול להיכנס למשפחת ברנשטיין, זה קרוב של קליינמן חבר שלי. הוא כבר כתב להם שאתה נמצא שמה. אני גומר לכתוב. דרישת שלום מכל המשפחה.

הוריק קוכמן

לבני היקר גידונקע
אני כותבת עכשיו בבית של אילה מפני שאצלנו היה אברהם [פיק] עם יפה [אשתו] ולא יכולתי לכתוב. בעצם אין מה להוסיף מפני שאבא [...] וקשה לך לקרוא את כתבי [כתב ידי]. גידונקע אני רק רוצה תמיד לשמוע בשורות טובות מכל הבנים ומהבנים שלי. דרישת שלום לך ממיכאל ואילה תמסור לך מה שמיכאל כתב. אתה בוודאי קראת בעיתון מה שהיה בדרך לירושלים ואני לא יודעת מה לחשוב. שרק אדוני ישמור את כל בני ישראל וגם הבנים שלי. גידונקע, החיים שלי, אני מקווה שתכתוב לנו מכתב כשתהיה לך הזדמנות. תכתוב לנו אם נחוץ לך משהו אז אנחנו נשלח לך עם רצון רב.

נו, אני מסיימת. הרדיו מנגן עכשיו התקווה ואני מקווה שיהיה טוב. דרישת שלום לך מכולם. כולם שמחים שבא מכתב ממך.

ממני, האימא המודאגת קוכמן מרים, אני שולחת לך הרבה נשיקות....

מרכז מידע פלמ"ח

תמונה משפחתית אחרונה - אוקטובר 47 - מימין גדעון, אריה, מיכאל

יום הולדת 18

קטע ממכתבו של גדעון לאחיו

יגור, ז' כסלו תש"ח

...כפי שקראת הריני בן י"ח שנה, כה מהר. איני מרגיש כי כך הוא הדבר. פעם חשבתי כי יהיה זה מאורע חשוב בחיי, אולם, עתה איני מרגיש כלום, יום הולדת ככל ימי ההולדת. אותן המחשבות כמו אז כן עתה. אמנם מרגיש אני שונה מה שהוא בחיי אבל בכל זאת- קשה להגדיר- יום זה אינו משנה, המעשים הם המשנים.

מתוך חוברת הזיכרון שהוציאו חבר הכשרת "הגוברים" להנצחת חללי ההכשרה

גדעון קוכמן

היה בו משהו מיוחד, כעין קסם שמשך אליו את כל ידידיו הכשרה. הכרתיו לפני חמש שנים בהיכנסי לקבוצת "אלומות". הכרתיו מכל צדדיו. עת ישב ושתק, עת קרא, עת רכז שיחותיו בחברה. הוא היה מעורר את רצון החיים בקבוצה. מי לא הכיר את גדעון, הנער השקט אשר בזמן קצר נכנס אל תוכה של קבוצתנו, הוא מבין ה-7 שנשארו בקבוצת אלומות. היה בעל המרץ והיוזמה. הגיעו ימי היציאה להכשרה עת הייתי רחוק מהקבוצה, קבלתי תמיד ידיעות ולבסוף בהחלטה האחרונה לצאת להגשמה. זה היה כל רצונו – לצאת ולבנות משק, היה אמיץ ברוחו. ולאחר משברים קשים בקבוצה יצאנו למרחב. עם פרוץ המלחמה לחם במסגרת הכשרתו בפלמ"ח. עז היה רצונו למגר את האויב, מילא תפקידים חשובים וקשים. הוא היה כרגיל אמיץ, צוחק לחיים וחי לאחר הכול את חיי הקבוצה. זכורני מכתב ממנו עת נפלו חברנו הראשונים, והרגשת הצורך לנקום את דמם. הוא נשבע לקחת נקם בעד דם חבריו. וכיום נפל חלל, נדע אנו לשמור על השבועה ונדע לנקום את דמו לדמי חבריו אשר נפלו בשחר ימיהם. יהי זכרו סמל הכבוד והגבורה לכולנו לעד.

רפי

מרכז מידע פלמ"ח

↓
הכשרת יגור

לזכרם של חנוך קלצ'קי, אילה גלבוע וגדעון קוכמן

נספו בהפצצה על ראשון לציון, מבין מייסדי הגרעין. הרבה חוויות משותפות יש לנו אתם. טיולים, מסיבות ושיחות. רבים הלילות שישבנו יחד איתם וחלמנו על עתידנו: יחד בנינו את חיינו- והנה נכרתו ואינם.

חנוך: חבוב היה. מלא מרץ ויזמה. התקומם לא פעם לאדישות שהייתה משתררת בתוכנו וגורמת לאזלת – יד. בפעולות התגלה כלוחם אמיץ.

אילה: נערה עליזה ופקחית. נאמנה ומסורה לכל אחד ואחד מהחבריא. השתדלה להנעים ללוחמים את חיהם הקשים, בבת-צחוקה ובדאגתה להם בחיים היומיומיים. היא נלוותה לחברים בכל טלטוליהם ולא לילה אחד היה שלא עצמה עין עת יצאו החבריא לפעולות.

גדעון: בחור כארז עם בת-צחוק תמידית על שפתיו. עליז ושמח, "קיכלה" היה כינויו בחברה. היה אהוב על כולם כי היה רודף-שלום ואוהב לעזור לחבר. בפעולות קרביות הצטיין והרבה לעודד את החברים בשעות הקשות.

השארתם אחריכם חלל ריק, מי ימלאהו?

נכתב על ידי חברים ופורסם בעיתון "במעלה"

מרכז מידע פלמ"ח

זהשכונה ביגור בראש השנה תש"ח. מימין גדעון משמאל שבתאי ליפשיץ ובין שניהם רחל סגל

גדעון למעלה באמצע

ד 45 מא"י / עונה ל' / חל-אביב, יום ו'. כיו אייד תשי"ח / 8745 / JUNE 4, 1948

Scanned with CamScanner

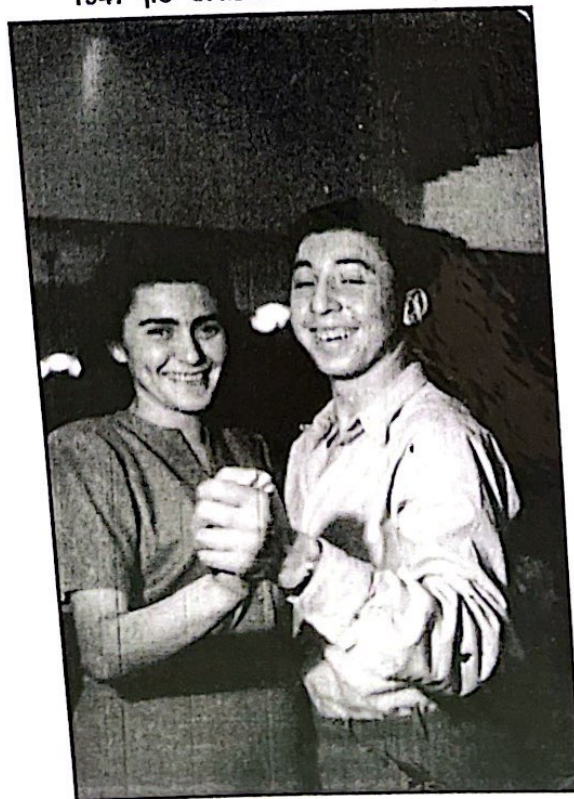
מרכז מידע פלמ"ח

מרכז מידע פלמ"ח

רוקד עם בת דודתו צפורה - סוף 1947

מרכז מידע פלמ"ח

מגויסת של גדעון בחולתא, שייט על אגם החולה, למטה מימין גדעון, למעלה משמאל אחיו מיכאל

מרכז מידע פלמ"ח

גדעון בשכיבה למטה מצד ימין

יגור – יום ה' כסלו תש"ח [20.11.47]

קטע ממכתב למיכאל האח

...על חיי כאן אין לי הרבה מה לכתוב. עמנואל יספר לך ואולי גם יהושע שיביא את מכתבי זה. הוא נוסע לבן-שמן בענייני קבוצתנו. כמו כן נבחרתי ע"י החברה לצאת לסמינר מדריכים צעירים בגבע, שיתקיים בחג-החנוכה במשך שבוע ימים. אני לכשעצמי איני מרגיש את עצמי די מוכשר לתפקיד זה (בייחוד כשחיימקה הציע את עצמו והחברה פסלה אותו) וכמו כן איני רוצה לעזוב את החברה לזמן[...]. של הדרכה מחוץ למשק. כתוב לי מה דעתך על זאת ומה עצתך. ברגע זה מתנהלת ישיבת הוועדה המרכזית אשר קבעה- לפי החלטות האסיפה –חברים המועמדים לסילוק והתראה אחרונה מן החברה. הדבר קרה לאחר 4 חודשי הכשרה (בדיוק היום 20.11) אחד כבר עזב בעצמו, לא רצה עסק שלם ועזב. אני מקווה לתוצאות טובות של פעולה זאת. כמו כן התקיים יום עיון והיו הרצאות די מעניינות. לאחר חג חצי יובל ליגור (אגב ליום אני מזמין אות ואת אמא)יתפנו אנשים רבים בתפקידם ויוכלו למלאות את החסר אצלנו.נזכרתי, נרכש סוף סוף הרדיו ואנו משיגים ארון מתאים נעול ואז יכנס לפעולה במועדון. כמו כן ע"י עודף כסף של הספקה קטנה (חיסול גמור של הסיגריות) אנו מציידים את המועדון בכל המשחקים. כמו כן קבל עתה המועדון צורה לאחר שקושט קמעה וימלא את החסר לנו בערבים ובזמנים חופשיים. מה נשמע אצלך איך בבית המרגש איך אבא ואמא מרגישים. איך עם אריה ואם הוא מתמצא בנוער העובד.דרישת שלום מכול החבריא (אגב יהודית נמצאת בעיר , יש לה איזה עסק ברגל) מסור ד"ש לרפאל,שושנה , צדוק , יצחק , מלכה ומינה.

אחיק גדעון

מכתב להורים

את מכתבכם קבלתי זה עתה לעת ערב (מוצאי שבת) כמה שעות לאחר נסיעתו של עמנואל ממנו ומיד כתבתי לענות לכם. קבלתי את דרישת – השלום הלבבית מכם ומודה אני לכם בעד השי הקטן שקבלתי (בצורת עוגיות החביבות עלי) ואני מודה לכם מאד עבור זה. כמו כן מסר לי עמנואל כי מתכוונת את אמא לבוא ולבקרני ולכן בקשה אחת ממך כי לא תבואי ולא מפני שאיני רוצה לראותך אלא מפני שאני מתכוונ לבוא בזמן הקרב הביתה לחופש. (תוך שבוע - שבועיים) ולכן העניין אינו כדאי, ואם לא אבוא אכתב תיכף ושנית עניין הגשמים. אני דרים באהלים והבוע שם רב למדי ולא תוכלי לישון היטב (אנו כבר רגילים לזאת) ואיני רוצה שלא יהיה לך כאן נח ותסבלי כי אין כאן כבישים כמו בעיר. אם כן נעבר הלאה. עמנואל בוודאי מסר לכם על הכול [...] אני מרגיש וכמו כן ראני במו עיניו כך שתיווכחו כי בריא אני ומרגיש טוב. קבלנו כל אחד זוג נעלי- עבודה, גרביים, מעיל קצר (בטל דרס) ושתי שמיעות כך שלט נשאר יחפים וערומים ואין לכם כל צרך לחשש ולדאוג לבריאותי. העבודה אצלי כרגיל – אין כל חדש בשטח זה. עניין המסגרייה אינו כרגע [בא] בחשבון וצריך אדם להתרגל לכל עבודה. נו, ויותר אין הרי מה לכתוב. אסים בדרישת שלום חמה ולבבית לכל המשפחה, הדודים והדודות, הסבתא והשכנים. בתוספת פגישה קרובה בבית.

בנכם אוהבכם

גדעון